

Vorbirea în alte limbi sau vorbire extatică?

Introducere

Vorbirea extatică¹ este una din caracteristicile cele mai izbitoare ale așa-numitei »mișcări pentecostal-carismatice«. Perioadele acestei apariții religioase se pot schița astfel:

1. Începând cu anul 1906: timpul comunităților pentecostale în toată lumea;
2. Începând cu anul ca. 1960: mișcarea carismatică în interiorul bisericilor protestante libere și de stat;
3. Începând cu anul ca. 1980: mișcarea de expandare a comunităților cu »Power Evangelism« și influența ei puternică asupra comunităților care încă nu au devenit carismatice.

Evaluarea acestui curent a condus chiar de la începutul apariției lui, acum aproximativ 100 de ani, la controverse aprinse între creștini. De aceea se pune întrebarea: este vorba în acest caz de o trezire lucrată de Dumnezeu sau de o inducere în eroare din timpurile din urmă, în sensul celor spuse în Evanghelia după Matei 24, 11,24 și 7, 21-23?

»Se vor scula mulți proroci mincinoși, și vor înșela pe mulți« (Matei 24, 11).

»Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși« (Matei 24, 24).

»Nu oricine Îmi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi minuni în Numele Tău?” Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege!» (Matei 7, 21-23a).

În Noul Testament găsim descrierea aptitudinii de a vorbi în limbi străine lucrată de Dumnezeu, fără ca aceste limbi să fi fost învățate mai înainte. Carismaticii și ne-carismaticii care recunosc adevărul inspirației divine al Sfintei Scripturi sunt toți de acord, că în timpul apostolilor a avut loc realmente această minune a vorbirii. Se pune însă întrebarea, dacă vorbirea extatică practică în zilele noastre de milioane (!) de oameni este sau nu este același lucru cu fenomenul biblic de odinioară.

În cele ce urmează voi încerca să arăt că vorbirea extatică, practică cât vezi cu ochii, este cu totul altceva decât găsim în Biblie. Prin aceasta va deveni clar că manifestările de atunci se deosebesc fundamental de cele din zilele noastre, și anume atât de fundamental, încât se merită să le delimităm prin definiții stricte. Pentru delimitarea lingvistică propun ca în contextul minunii vorbirii în limbi străine prezentate în Noul Testament să folosim expresia »vorbirea în alte limbi«, iar pentru manifestările din zilele noastre în contrast cu aceasta să folosim consecvent expresia »vorbire extatică«. Pe acest fundal se explică și alegerea titlului acestei lucrări: »Vorbirea în alte limbi sau vorbire extatică?«

Prin vorbirea în alte limbi este vorba de aptitudinea dată de Dumnezeu prin Duhul Său de a stăpâni o limbă străină – fără să o înveți – așa cum Adam în ziua când a fost creat putea să vorbească și să înțeleagă limba inițială a omenirii (Geneza 2), așa cum diferitele grupe de oameni de la turnul Babel puteau să folosească și să înțeleagă perfect noile limbi create de Dumnezeu prin încurcarea limbilor (Geneza 11).

Vorbirea extatică practică astăzi de milioane de oameni este, în opoziție cu vorbirea în alte limbi, o manifestare cu voce tare, neînțeleasă de vorbitor. Vorbitorul este numai un mediator fonetic. Vorbirea extatică în acest sens cuprinde un spectru larg: de la o producție proprie și până la inspirația supranaturală. Dacă folosesc aici cuvântul »inspirație«, prin aceasta nu am spus încă nimic cu privire la sursa ei.

¹ Vorbire care are loc în stare de extaz.

Constatarea că răspândita vorbire extatică din zilele noastre nu corespunde vorbirii în alte limbi prezentată în Biblie are consecințe mari în contextul întregii controversă în jurul mișcării pentecostal-carismatice. Dacă vorbirea extatică, care este o caracteristică importantă a acestei mișcări, se va dovedi că nu este un fenomen biblic, atunci în consecință suntem constrânși să punem sub semnul întrebării și celelalte manifestări speciale, precum și învățăturile speciale ale acestei mișcări, verificând în baza Bibliei aceste lucruri și duhurile care le călăuzesc².

Expunerile care urmează au la bază o parte din studiile mele de cercetare cu privire la apariția limbilor pe care le-am predat în anul 2000 la o universitate americană. În încheiere încă o remarcă practică cu privire la citirea acestor rânduri: adnotările conțin informații suplimentare importante care, pentru a nu întrerupe firul expunerii, nu au putut fi preluate în textul de bază. De aceea este important să se citească și aceste adnotări.

1. Caracterul și lucrarea vorbitorului extatic din punctul de vedere al carismaticilor

4 aspecte ale vorbirii extatice

1. Dovedește botezul cu Duhul Sfânt

Vorbirea extatică este privită de mulți în mișcarea pentecostal-carismatică ca dovadă a botezului cu Duhul Sfânt³. Cine primește Duhul Sfânt într-o pretinsă a doua trăire după pocăință (în contradicție cu Efeseni 1, 13-14) trebuie să vorbească extatic, potrivit dogmei clasice a mișcării pentecostale. Potrivit carismaticilor, care nu au această dogmă, vorbirea extatică este un semn posibil și nu absolut necesar al botezului cu Duhul Sfânt⁴.

2. Vorbire neînțeleasă de cel care vorbește

Carismaticii trăiesc vorbirea extatică ca pe o vorbire, la care mintea sau intelectul vorbitorului nu este luat în considerare⁵. Vorbitorul extatic nu înțelege vorbirea sa⁶.

3. Rugăciune extatică

Rugăciunea în limbi este privită de carismatici ca o formă deosebit de eficientă a rugăciunii. Este un mijloc de zidire proprie, în sensul de întărire a corpului, sufletului și duhului – cu toate că cel ce se roagă în felul acesta nu înțelege ce spune⁷. Rugăciunea extatică este dată ca rugăciune de mijlocire eficientă – chiar și pentru chestiuni necunoscute⁸, pentru înviorarea și reculegerea proprie⁹, ca protecție împotriva murdărilor lumii¹⁰, pentru conducerea »războiului spiritual«¹¹. Se

² Exemple de manifestări speciale și învățături speciale ale mișcării pentecostal-carismatice sunt: botezul cu Duhul Sfânt ca a doua trăire, binecuvântarea Toronto, tactica războiului spiritual, odihna în Duhul («Slain in the Spirit»), să râzi în Duhul, dansul în Duhul, proclamații cu ajutorul drapelurilor și a eșarfelor, vizualizarea, mișcarea Shepherd-Discipleship, medierea primirii Duhului Sfânt, transferul de daruri, vindecarea lăuntrică, evanghelia bunăstării/prosperității, teologia împărăției («Dominion Theology»), spiritualitatea și ecumenismul charismatic, moartea spirituală a lui Isus, reinstaurarea funcțiilor de apostol și de proroc, etc.

³ De exemplu: DORNFELD: Ați primit Duhul Sfânt?, pag. 48; HORTON: Darurile Duhului, pag. 180; YONGGI CHO: A patra dimensiune, pag. 70.

⁴ SMITH: Charisma und Charismani, pag. 105.

⁵ HORTON: Darurile Duhului, pag. 178; HAINEBACH: Rugați-vă în Duhul, pag. 32.

⁶ HORTON: Darurile Duhului, pag. 178; HAINEBACH: Rugați-vă în Duhul, pag. 32; CHRISTENSON: Binecuvântarea și ființa vorbitorului extatic, pag. 12.

⁷ HAGIN: Doamne, învață-ne să ne rugăm, pag. 54, 60-61.

⁸ DORNFELD: Ați primit voi Duhul Sfânt?, pag. 54-55; HAGIN: Rugăciunea în limbi, pag. 22 și următoarele.

⁹ DORNFELD: Ați primit voi Duhul Sfânt?, pag. 55-56; HAGIN: Rugăciunea în limbi, pag. 25-26.

¹⁰ DORNFELD: Ați primit voi Duhul Sfânt?, pag. 56-57.

¹¹ ALVES: Doamne, învață-mă să mă rog, pag. 136 și următoarele.

Vorbirea în alte limbi sau vorbire extatică?

accentuează că vorbirea extatică te transpune în domeniul supranatural¹². Vorbirea extatică poate ocupa un timp lung în viața de rugăciune personală a unui carismatic¹³.

4. Mesaje în limbi

În interpretarea mesajelor în alte limbi, carismaticii cred că primesc descoperiri și comunicări deosebite de la Dumnezeu pentru timpul nostru.¹⁴

Facerea de minuni prin vorbire extatică

Vorbirii extatice, așa cum am făcut deja aluzie, în mișcarea pentecostal-carismatică îi este atribuită facerea de minuni. În cele ce urmează vom rezuma pe cele mai importante dintre ele în trei puncte:

1. Efecte de binecuvântare asupra vorbitorului extatic

Se spune că vorbirea extatică are o influență mare, transformatoare, asupra vieții spirituale a celui ce o practică. Se încarcă acumulatorii spirituali și se îmbogățește în credință, în putere, în pace, în bucurie și binecuvântare¹⁵. Se afirmă că prin vorbirea extatică se pot închide porțile de atac ale inamicului, cum ar fi poftele și alte lucruri asemănătoare¹⁶. Prin vorbirea extatică pot să dispară tensiunile acumulate, mânia, ura ascunsă, amărăciunile, sentimentele de răzbunare, frica, invidia, necazul, toanele, poftele rele, gelozia, deprimarea, grijile, chinurile sufletești, împovărările, da, toate lucrurile negative¹⁷.

2. Mijlocirea de autoritate

Autoritatea în vestirea Cuvântului este mărită prin vorbirea extatică¹⁸. Rugăciunea extatică ar fi o armă deosebit de puternică în lupta împotriva demonilor. Apărarea împotriva puterilor întunericului și alungarea demonilor poate avea loc eficient dacă se folosește ca instrument vorbirea extatică¹⁹. Vorbirea extatică ar fi în lupta împotriva demonilor ca un »aruncător de apă« al pompierilor, cu care demonii sunt doborâți la pământ și cu care se poate stinge focul iadului²⁰.

3. O comunicare desăvârșită

Se spune că rugăciunea extatică este »rugăciunea desăvârșită«²¹, deoarece este 100% inspirată de Duhul Sfânt – în opoziție cu rugăciunile obișnuite în limba proprie. În alte limbi te poți exprima mult mai bine decât în limba maternă²². Se zice că adorarea atinge punctul culminant în rugăciunea extatică²³. Duhul omenesc nu ar mai fi legat de minte. El poate să zboare și să depășească toate îngrădirile vorbirii controlate de minte²⁴. Mintea este decuplată în timpul vorbirii

¹² DORNFELD: Ați primit voi Duhul Sfânt?, pag. 55.

¹³ HAGIN: Doamne, învață-ne să ne rugăm, pag. 62.

¹⁴ DORNFELD: Ați primit voi Duhul Sfânt?, pag. 51.

¹⁵ DORNFELD: Ați primit voi Duhul Sfânt?, pag. 58-59.

¹⁶ HAINBACH: Rugați-vă în Duhul, pag. 21.

¹⁷ HAINBACH: Rugați-vă în Duhul, pag. 23.

¹⁸ DORNFELD: Ați primit voi Duhul Sfânt?, pag. 51.

¹⁹ ALVES: Doamne, învață-mă să mă rog, pag. 136 și următoarele.

²⁰ HAINBACH: Rugați-vă în Duhul, pag. 49-51.

²¹ ALVES: Doamne, învață-mă să mă rog, pag. 137.

²² HORTON: Darurile Duhului, pag. 181-182.

²³ HAGIN: Doamne, învață-ne să ne rugăm, pag. 61.

²⁴ HAGIN: Doamne, învață-ne să ne rugăm, pag. 62.

Vorbirea în alte limbi sau vorbire extatică?

extatice²⁵. Se zice că ar fi posibil să comunici cu Dumnezeu pe o treaptă mult mai superioară, de la duh la duh²⁶, că se poate lua legătura cu Dumnezeu într-o dimensiune nouă și prin putere spirituală te poți păstra în dragostea lui Dumnezeu²⁷.

Interpretarea vorbirii extatice

Interpretarea vorbirii extatice nu se face cu ajutorul minții tălmăcitorului, ci prin directa inspirație a Duhului lui Dumnezeu. Tălmăciul nu va înțelege niciodată limba pe care o interpretează. Nici nu este sarcina lui să redea cuvintele supranaturale în expresii exacte în limba proprie. În cazul vorbirii extatice este vorba de cuvinte complet necunoscute. Interpretarea este ea însăși o minune, întocmai ca și vorbirea în alte limbi²⁸.

În continuare vrem să ne ocupăm detaliat cu vorbirea în alte limbi pe care o găsim în Biblie. Vom cerceta amănunțit ce spune Sfânta Scriptură despre caracterul și lucrarea vorbirii în limbi. Prin aceasta vom putea să comparăm și să contrastăm vorbirea în limbi biblică și tălmăcirea acestor limbi cu vorbirea extatică, carismatică și interpretarea limbilor din zilele noastre.

2. 30 de teze cu privire la tema »Vorbirea în alte limbi în Biblie«

Despre ce este de fapt vorba în cazul vorbirii în alte limbi în timpurile biblice? Cum a avut loc vorbirea în alte limbi? În cele ce urmează voi prezenta 30 de teze referitoare la această tematică. În primul rând este vorba de afirmații simple, nejustificate. Carismaticii vor fi de acord cu anumite teze și le vor confirma fără probleme, dar o parte din aceste afirmații le vor respinge cu hotărâre. Oricum ar fi, după aceea vom trata detaliat fiecare teză și o vom analiza pe baza textului biblic.

1. Dumnezeu este dătătorul tuturor limbilor umane naturale, în zilele noastre există – fără să numărăm și dialectele – circa 6.800 de limbi (compară cu Geneza 2 și 11).
2. Deoarece limbile omenești sunt de fapt limbile lui Dumnezeu (consecință a tezei 1), toate sunt capabile să fie purtătorii Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta este valabil atât pentru limbile textului original inspirat și desăvârșit al Bibliei (ebraica, arameica și greaca), precum și pentru limbile naturale ale traducerilor Bibliei în toată lumea. (În zilele noastre există traduceri ale Bibliei sau părți din Biblie în mai mult de 2.300 de limbi.)
3. Limbile vorbitorilor în limbi din Biblie, în comparație cu limbile pe care Dumnezeu le-a dat lui Adam la crearea lui și la diversele ginți în timpul încurcării limbilor la turnul Babel, nu erau mijloace de comunicare înalte.
4. Darul vorbirii în alte limbi în Biblie este un dar supranatural dat de Dumnezeu.
5. Duhul Sfânt a mijlocit aptitudinea de a stăpâni vorbirea în alte limbi.
6. Vorbitorul în limbi stăpâna aceste limbi străine, fără ca mai înainte să le fi învățat.
7. Vorbitorii în alte limbi din Biblie stăpâneau activ acele limbi străine. Duhul omenesc din ei contribuia activ la alcătuirea vorbirii.
8. Stăpânirea limbilor includea în sine și o exprimare corectă.
9. Vorbitorii în alte limbi din Biblie stăpâneau nu numai anumite limbi principale, ci chiar și diverse dialecte.
10. În cazul vorbirii în alte limbi în Biblie nu este vorba de un bâlbâit, de sunete nearticulate sau de un torent de sunete lipsite de prozodie²⁹, ci de limbi adevărate.

²⁵ MARGIES: Botezul Duhului?, pag. 108.

²⁶ HAGIN: Rugăciunea în limbi, pag. 13.

²⁷ HORTON: Darurile Duhului, pag. 200.

²⁸ HORTON: Darurile Duhului, pag. 200.

²⁹ Prozodia include aspectul ritmic și metric al vorbirii, în contextul tonului, intonației, accentului și duratei. În prozodie, o parte a domeniului fonologic, se studiază acest domeniu.

Vorbirea în alte limbi sau vorbire extatică?

11. Vorbitorii în alte limbi din Biblie nu au rolul de medium. Conștiința lor, respectiv mintea, intelectul lor nu era pasiv, îngrădit sau chiar scos din funcțiune.
12. Vorbitorii în alte limbi din Biblie au fost mereu deplin conștienți de ce spuneau. Ei erau numai vorbitori, cu ajutorul Duhului Sfânt.
13. Vorbitorii în alte limbi din Biblie erau în timpul vorbirii într-o stare lucidă, a deplinei stăpâniri de sine.
14. Stăpânirea de sine includea și autocontrolul în ceea ce privește vorbirea.
15. Conținutul vorbirii în alte limbi trebuia să contribuie la zidirea ascultătorilor.
16. *Mesajul* vorbirii în alte limbi dădea naștere la zidire sufletească și nu la fenomene supranaturale.
17. Vorbirea în alte limbi avea sens numai dacă ascultătorii puteau s-o înțeleagă. Dacă cei prezenți nu înțelegeau acele limbi, atunci ele trebuiau traduse.
18. Vorbitorul în alte limbi se zidea totdeauna pe sine însuși (tot așa ca și la rugăciunea sau predica în limba maternă)³⁰, căci el știa totdeauna ce spune.
19. Nu toți creștinii din perioada de început a creștinismului puteau vorbi în limbi, ci numai anumiți creștini, aceia care prin alegerea suverană a lui Dumnezeu primeau acest dar.
20. În Noul Testament era numai un fel de vorbire în alte limbi. La vorbirea în alte limbi din Faptele Apostolilor din capitolul 2 este același fenomen ca și în 1 Corinteni 12-14.
21. În alte limbi se putea vorbi, cânta sau ruga.
22. Vorbitorii în alte limbi aveau voie să vorbească numai unul după altul, niciodată simultan.
23. În întrunirile Adunării aveau voie să vorbească în alte limbi cel mult trei vorbitori.
24. Darul vorbirii supranaturale trebuia să arate în mod deosebit poporului Israel că o dată cu Rusaliile (Faptele Apostolilor 2) începea o nouă epocă, epoca misiunii mondiale: începând din acel moment, Dumnezeu nu mai vorbește numai *într-o limbă* (ebraică) *unui* popor (Israel) – ci în multe limbi, multor popoare.
25. Cu toate că darul vorbirii în alte limbi a fost dat în primul rând pentru poporul Israel necredincios, acest dar putea fi folosit și spre folosul credincioșilor în strângerile laolaltă ale Adunării.
26. Vorbirea în alte limbi biblică trebuia să înceteze treptat și – în opoziție cu celelalte daruri – să nu rămână până la revenirea lui Hristos.
27. Vorbirea extatică propagată în zilele noastre și practică de milioane de oameni nu corespunde fenomenului biblic al vorbirii în alte limbi.
28. La folosirea frecventă a noțiunii de »vorbire extatică« este vorba de redarea greșită a expresiei grecești *en glossais lalein*. Această înșiruire verbală de cuvinte ar trebui să se traducă în mod corect »vorbire în limbi«, respectiv »vorbire în limbi străine«.
29. Aceia care au primit darul interpretării / traducerii au fost făcuți apți de Dumnezeu ca să înțeleagă limba străină a vorbitorului în limbi. Ei posedau o înțelegere a limbilor așa cum a avut Adam, care după crearea lui a putut să înțeleagă vorbirea lui Dumnezeu (Geneza 2), și ca și oamenii după încurcarea limbilor, care de asemenea puteau să înțeleagă limbile lor noi, fără ca să le fi învățat (Geneza 11).
30. Interpretării vorbirii în alte limbi traduceau ce se spuneau. Ei nu aveau nevoie de descoperiri deosebite cu privire la ceea ce ar putea însemna vorbirea în alte limbi, deoarece ei înțelegeau realmente limbile străine pe care le traduceau.

³⁰ Deseori în timpul vestirii Cuvântului se poate face experiența că din propriile expuneri profiți spiritual mai mult decât ascultătorii. Prin rugăciunea în limba maternă se obține totdeauna putere și zidire lăuntrică în părtășia cu Dumnezeu, căci prin aceasta suntem mereu îndreptați spre DOMNUL.